

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 51Ek/2037/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120438327
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120438327.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ČSOB Leasing, a. s., so sídlom Žižkova 11, 815 10 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 704 713, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 XXX proti povinnému: Y. U. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX L., o vymoženie príslušenstva pohľadávky, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/2037/2020 zo dňa 05. 02. 2021, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/2037/2020 zo dňa 05. 02. 2021 vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu a vec **v r a c i a** vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 30. 11. 2020 domáhal od povinného vymoženia príslušenstva pohľadávky.

2. Vyšší súdny úradník po posúdení návrhu na vykonanie exekúcie uznesením sp. zn. 51Ek/2037/2020 zo dňa 05. 02. 2021 zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). V uznesení vyšší súdny úradník okrem iného uviedol, že exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu vydaného zo dňa 31. 07. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. 11. 2020 a stal sa vykonateľným 17. 11. 2020. Exekučným titulom súd uložil povinnému povinnosť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia nahraďiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1 989,85 Eur, trovy odvolacieho konania vo výške 296,57 Eur a ostatné trovy konania vo výške 226,50 Eur. Uznesením zo dňa 12. 11. 2020 súd sťažnosť žalovaného proti uzneseniu (exekučnému titulu) zamietol. Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že v tomto konaní vymáhaná suma trov základného a odvolacieho konania je príslušenstvo pohľadávky, ktorá pohľadávka bola priznaná rozsudkom vo veci samej vydaným 20. 06. 2019. Na toto príslušenstvo pohľadávky vznikol nárok nadobudnutím právoplatnosti exekučného titulu, a to dňa 12. 11. 2020, teda po rozhodujúcom dni, t. j. po 13. 09. 2019, z čoho vyplýva, že príslušenstvo pohľadávky priznané exekučným titulom (rovnako ako pohľadávka sama) sa považuje voči dlžníkovi v prípade oddĺženia za nevymáhateľné a to aj napriek tomu, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť po rozhodnom dni. Nakoľko súd mal za to, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 30. 11. 2020, a konkurz voči povinnému bol vyhlásený dňa 13. 09. 2019, a s prihliadnutím na skutočnosť, že dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze a pohľadávka priznaná rozsudkom vo veci samej mohla byť uplatnená iba v konkurze, pričom rozhodnutím o oddĺžení sa stala nevymáhateľnou a príslušenstvo pohľadávky, ktoré má k pohľadávke akcesorickú povahu, ktoré oprávnený navrhuje od povinného vymôcť na podklade exekučného titulu je z dôvodu oddĺženia nevymáhateľné taktiež (a je nevymáhateľným aj akúkoľvek iné príslušenstvo, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu), mal súd za preukázané, že v tomto exekučnom konaní je prítomný dôvod, pre ktorý by musela byť exekúcia zastavená.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že nárok na náhradu trov konania je procesným nárokom. Až na základe rozhodnutia súdu o výške náhrady trov konania vzniká jednej strane voči druhej právo na plnenie (pohľadávka). Keďže ide vždy o uznesenie, lehota na plnenie začína plynúť od jeho doručenia. Uplynutím lehoty na plnenie je uznesenie vykonateľné (§ 238 ods. 3 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)). To platí bez ohľadu na skutočnosť, či bola proti uzneseniu o výške náhrady trov konania podaná sťažnosť. Konkurz na majetok povinného č. k. 2Odk/702/2019 bol dňa 04. 12. 2019 oznámením správcu zrušený. V zmysle komentára k zákonu o konkurze a reštrukturalizácii medzi príslušenstvo pohľadávky patria podľa § 121 ods. 3 OZ aj trovy konania. Trovy konania nepatria do príslušenstva pohľadávky, ktoré je uvedené v písm. a) a b), pretože majú osobitnú právnu úpravu v písm. f). Aj odborná literatúra považuje trovy konania síce ako príslušenstvo pohľadávky avšak toto príslušenstvo pohľadávky sa neposudzuje podľa § 166b písm. 1 a) a b). V zmysle ust. § 166b ods. 1 písm. f) za nevyhmáateľné voči dlžníkovi v prípade oddženia sa považuje trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára. Keďže v predmetnom prípade sa nejedná o trovy konkurzného konania ale o trovy konania, ktoré ako pohľadávka vznikli samostatne až po skončení konkurzného konania sú pohľadávkou samostatnou a ich uplatnenie je možné aj samostatne v rámci exekučného konania. Ďalej oprávnený uvádza, že okamih vzniku pohľadávky, ktorá vznikla z titulu náhrady trov konania možno viazať na právoplatnosť rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o výške náhrady trov konania. Pohľadávky vzniknuté z titulu náhrady trov konania vznikla až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Humenné zo dňa 31. 07. 2020 č. k. 7Cb/26/2019-429. (Teda až po zrušení konkurzu 04. 12. 2019). V tejto súvislosti oprávnený poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. marca 2019, spis. zn. 5 Cdo/109/2018. Až na základe rozhodnutia súdu o výške náhrady trov konania vzniká jednej strane voči druhej právo na plnenie - pohľadávka. Lehota na plnenie začína plynúť od času uvedeného v petite tohto rozhodnutia. Ak by súd, ktorý rozhodoval vo veci samej posudzoval trovy konania ako tvrdí vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení, nemohol by vydať uznesenie o trovách konania vôbec a postupoval by v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z reg. trestov. Oprávnený záverom uviedol, že pohľadávka trov konania priznaná uznesením č. k. 7Cb/26/2019-429 zo dňa 31. 07. 2020 vznikla až právoplatnosťou rozhodnutia teda dňom 12. 11. 2020 (s vykonateľnosťou dňom 17. 11. 2020), a teda až po zrušení konkurzu. Vzhľadom na uvedené oprávnený žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a vydať poverenie na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

10. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

11. Súd z návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, taktiež zo sťažnosti zistil, že exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Humenné, č. k. 7Cb/26/2019-429 zo dňa 31. 07. 2020, ktoré nadobudlo

v spojení s uznesením Okresného súdu Humenné 7Cb/26/2019-444 zo dňa 12. 11. 2020 právoplatnosť dňa 12. 11. 2020 a vykonateľnosť dňa 17. 11. 2020. Vyšší súdny úradník v uznesení uviedol, že nárok na náhradu trov vznikol nadobudnutím právoplatnosti exekučného titulu, a to dňa 12. 11. 2020 (teda po rozhodujúcom dni, t. j. po 13. 09. 2019). Z čoho vyplýva, že príslušenstvo pohľadávky priznané exekučným titulom (rovnako ako pohľadávka sama) sa považuje voči dlžníkovi v prípade oddĺženia za nevymáhateľné a to aj napriek tomu, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť po rozhodnom dni. Súd konajúci sudcom však uvádza, že sa stotožnil s tvrdením oprávneného, že pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania predstavuje pohľadávku „sui generis“, pri ktorej do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania. Zároveň trovy konania nepatria pod kategóriu príslušenstva pohľadávky, ktoré je uvedené v § 166b ods. 1 písm. b). Vzhľadom na uvedené je teda nesporné, že pohľadávka trov konania priznaná uznesením č. k. 7Cb/26/2019-429 zo dňa 31. 07. 2020 vznikla až právoplatnosťou rozhodnutia, teda dňom 12. 11. 2020 (vykonateľnosť rozhodnutia 17. 11. 2020), a teda v čase až po zrušení konkurzu. Keďže sa v danom prípade nejedná o pohľadávku podľa § 166b ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (teda pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú), zároveň pohľadávka oprávneného vznikla až po zrušení konkurzu, súd zrušil uznesenie sp. zn. 51Ek/2037/2020 zo dňa 05. 02. 2021 v celom rozsahu a vec vrátil vyššiemu súdному úradníkovi na ďalšie konanie.

12. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

13. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, a následne opätovne rozhodnúť o tomto návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (8